

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, sutkinja Sandra Rotar, u pravnoj stvari tužitelja STANOGRAD stambeno-graditeljska zadruga u stečaju, Zagreb, Ilica 109, OIB: 48821947982, kojeg zastupa punomoćnik Ante Omazić, odvjetnik iz Zagreba, protiv tuženice Blanke Škegro iz Zagreba, Zelengaj 71, OIB: 27855236095, kojeg zastupa punomoćnik Jurica Tončić, odvjetnik iz Zagreba, radi pobijanja pravnih radnji stečajnog dužnika, nakon održane glavne rasprave zaključene 30. ožujka 2023. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, i zamjenice punomoćnika tuženika Anamarije Ivanković, odvjetnice iz Zagreba, s danom objave 3. svibnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je bez učinka za stečajnu masu STANOGRAD stambeno-graditeljske zadruge u stečaju, Zagreb, Ilica 109, Ugovor o kupoprodaji nekretnine zaključen 3. svibnja 2018. između tužitelja kao prodavatelja i tuženice kao kupca, ovjeren od strane javnog bilježnika Nikole Tadića iz Zagreba, pod poslovnim brojem OV-2301/2018, te se nalaže tuženici Blanki Škegro iz Zagreba, Zelengaj 71, da tužitelju STANOGRAD stambeno-graditeljska zadruga u stečaju, Zagreb, Ilica 109, u roku od 15 dana, preda u posjed, slobodnu od stvari, sljedeću nekretninu:

Parkiralište površine 11,95 m², na adresi Ilica 134

- Suvlasnički dio: 0,439/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-27), Parkirni prostor br. 29, površine 11,95 čm, u prizemlju (kota 0,00), u planu posebnih dijelova označeno sa PP29, a sve sagrađeno na z.k.č. 478/3, ILICA, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE BR. 134 I 134/1 I DVORIŠTE, ukupne površine 911 m², upisano u zk.ul. 12916, pod rednim brojem 27, k.o. 999901, Grad Zagreb.

II. Nalaže se Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu brisanje uknjižbe prava vlasništva provedenog temeljem Ugovora o kupoprodaji nekretnine zaključenog 3. svibnja 2018. između tužitelja kao prodavatelja i tuženice kao kupca, ovjerenog od strane javnog bilježnika Nikole Tadića iz Zagreba, pod poslovnim brojem OV-2301/2018, upisanog u zemljišne knjige pod posl. brojem Z-30576/2018, i uspostava ranijeg zemljišnoknjižnog stanja, na sljedećoj nekretnini:

Parkiralište površine 11,95 m², na adresi Ilica 134

- Suvlasnički dio: 0,439/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-27), Parkirni prostor br. 29, površine 11,95 čm, u prizemlju (kota 0,00), u planu posebnih dijelova označeno sa PP29, a sve sagrađeno na z.k.č. 478/3, ILICA, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE BR. 134 I 134/1 I DVORIŠTE, ukupne površine 911 m², upisano u zk.ul. 12916, pod rednim brojem 27, k.o. 999901, Grad Zagreb.

III. Nalaže se tuženici Blanki Škegro iz Zagreba, Zelengaj 71, da tužitelju STANOGRAD stambeno-graditeljska zadruga u stečaju, Zagreb, Ilica 109, naknadi parnični trošak u iznosu od 1.971,76 EUR*/14.856,25 kn sa zateznim kamatama na taj iznos koje teku po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se kao neosnovan tužiteljev zahtjev za naknadu parničnog troška u iznosu od 586,47 EUR*/4.418,75 kn sa zateznim kamatama na taj iznos koje teku po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi u bitnome navodi da je stambeno-graditeljska zadruga osnovana 1978. koja je od osnivanja do donošenja odluke o prestanku zadruge 26. svibnja 2015., sagradila mnoge stambeno-poslovne objekte, da je međutim unatoč poslovnoj reputaciji i dugogodišnjem djelovanju, nad zadrugom nakon dugotrajne blokade poslovnih računa koji su blokadi još od 9. travnja 2010., dana 22. studenoga 2018. otvoren stečajni postupak, da se u realizaciji poslovnih poduhvata tužitelj koristio uslugama svojih članova, osnivao posebna projektna društva ili su takva društva osnivali članovi zadruge, da je Ugovorom o kupoprodaji nekretnine sklopljenim 3. svibnja 2018. između tužitelja kao prodavatelja i tuženice kao kupca, ovjerenim od strane javnog bilježnika Nikole Tadića iz Zagreba pod poslovnim brojem OV-2301/2018, tuženica od tužitelja za iznos od 3.000,00 Eur bez PDV-a, kupila sljedeću nekretninu:

parkiralište površine 11,95 m², na adresi Ilica 134

- suvlasnički dio: 0,439/100 ETAŽNO VLASNIŠTVO (E-27), Parkirni prostor br. 29, površine 11,95 čm, u prizemlju (kota 0,00), u planu posebnih dijelova označeno sa PP29, a sve sagrađeno na z.k.č. 478/3, ILICA, ZGRADA MJEŠOVITE UPORABE BR. 134 I 134/1 I DVORIŠTE, ukupne površine 911 m², upisano u zk.ul. 12916, pod rednim brojem 27, k.o. 999901, Grad Zagreb,

da se u čl. 3. st. 2. navedenog Ugovora, tuženica obvezala kupoprodajnu cijenu platiti odmah po sklapanju ugovora, dok je u čl. 5. tuženici izdana clausula intabulandi, da tuženica međutim nije platila kupoprodajnu cijenu, ali da je unatoč navedenom izvršila uknjižbu prava vlasništva na svoje ime, da su tužitelj i s njim povezane fizičke i pravne osobe za potrebe pojedinih projekata osnivali posebna projektna društva koja uslijed povezanosti s tužiteljem u svojoj tvrtci imaju i naznaku „SG“ (SG Stanograd koncern d.o.o., SG Fos d.o.o., SG Gornji grad gradnja d.o.o. itd.), da je jedna od odgovornih

*Fiksni tečaj konverzije 7,53450

osoba tužitelja i s njim povezanih društava i Zvonimir Škegro stariji iz Zagreba, Zelengaj 71, Zagreb, koji je suprug tuženice i koji je sve do 26. svibnja 2015. bio zastupnik po zakonu tužitelja, da osim Zvonimira Škegre starijeg, u tužitelju i povezanim društvima svoje poslovne uloge imaju i njihova djeca Zvonimir Škegro mlađi iz Zagreba, Ulica Grada Mainza 14, i Lucija Škegro iz Zagreba, Zelengaj 71, te supruga, ovdje tuženica, da su tako tuženica i njihova djeca članovi društva SG FOS d.o.o. u stečaju te ovlaštenici na poslovnom udjelu u društvu SG KRISTALI 1978 d.o.o. u kojem je Zvonimir Škegro stariji direktor društva, da se dakle radi se o bliskim osobama koje su osim obiteljskih veza dijelile i poslovne interese, da je tuženici stoga bilo poznato da je već godinama, pa i u vrijeme pravnog posla, tužitelj bio nesposoban za plaćanje te da se spornom kupoprodajom oštećuju vjerovnici u smislu čl. 202. Stečajnog zakona, da o navedenom znanju primjerice svjedoči i Ugovor o ustupu tražbina od 28. kolovoza 2015. kojim društvo SG FOS d.o.o. prenosi na društvo SG KONZALT j.d.o.o. tražbinu u iznosu od 7.287.733,35 kn koju ima prema tužitelju, da je iz Ugovora o ustupu jasno je da su tužitelj i društvo u kojem je tužena bila član društva međusobno poslovali, tako da je sporni Ugovor o kupoprodaji samo jedan u nizu poboynih pravnih poslova koji su poduzimani tijekom blokade tužitelja, kako bi se iz njega izvukle nekretnine i potraživanja po raznoraznim cesijama tražbina (koje tužitelj osporava u drugim postupcima), čime se izravno oštećuju vjerovnici, da iz naprijed navedenog jasno proizlazi da su ostvarene pretpostavke za pobijanje pravne radnje iz čl. 202. st. 1. Stečajnog zakona jer je tuženica u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru tužitelja da spornim Ugovorom o kupoprodaji ošteti vjerovnike, da je neovisno o dokazanom znanju tuženice za namjeru oštećenja vjerovnika, sporna kupoprodaja nekretnine pobojna i s osnove čl. 202. st. 3. Stečajnog zakona jer se radi o naplatnom ugovoru kojim se izravno oštećuju vjerovnici, a koji je poduzet s bliskom osobom unutar roka od dvije godine od dana podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, da ovo stoga jer je tuženica supruga Zvonimira Škegre starijeg koji je zbog svoje položajno-pravne veze s dužnikom/tužiteljem imao mogućnost biti upoznat s gospodarskim stanjem dužnika, sve u smislu čl. 202. st. 3. i čl. 207. st. 2. točke 2. i 3. Stečajnog zakona, da pri tome odlučno i to da je Zvonimir Škegro stariji bio zastupnik po zakonu tužitelja sve do 26. svibnja 2015. kada je donesena odluka o likvidaciji tužitelja, da je zbog navedene položajno-pravne okolnosti bio upoznat s gospodarskim stanjem tužitelja, koji je i u vrijeme dok je Z. Škegro stariji bio upravitelj, bio u neprekidnoj petogodišnjoj blokadi (blokiran od 9. travnja 2010.). Dakle, tužitelj tvrdi da je Zvonimiru Škegri starijem i tuženici kao osobi koja je s njim u osobnoj vezi (supruga) bilo poznato da se gospodarsko stanje tužitelja nije poboljšalo do 2018. kada je poduzeta sporna radnja – dapače, da im je bilo poznato da je 2016. protiv tužitelja podnesen prijedlog radi otvaranja stečajnog postupka, da su Zvonimir Škegro stariji i ostali članovi obitelji ostali poslovno usko vezani uz tužitelja i za vrijeme likvidacije, kao i da su zadržali ključne pozicije u svim drugim SG – društvima. Ujedno tužitelj ističe da je navedena radnja pobojna i s osnove čl. 203. Stečajnog zakona uzimajući u obzir da se radi o radnji uz neznatnu naknadu koja je poduzeta nakon podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, odnosno pola godine prije otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem. Naime, tužitelj tvrdi da garažno parkirno mjesto u Ilici 134, Zagreb vrijedi barem tri puta više od iznosa navedenog u Ugovoru o kupoprodaji, da se u ovom slučaju zapravo radilo o prepuštanju nekretnine bliskoj osobi bez naknade

jer je tužitelj izdavanjem tabularne isprave omogućio neposredan upis tuženice u zemljišne knjige, iako mu u tom trenutku nije bila plaćena ni Ugovorom određena neznatna naknada, kao i da tužitelj nikada nije poduzeo niti jednu radnju radi naplate i tako umanjene cijene. Navodi da se pobijanjem spornog Ugovora o kupoprodaji stečajne vjerovnike dovodi u povoljniji položaj po pitanju namirenja njihovih tražbine te da su se time stekle sve opće i posebne pretpostavke za pobijanje navedene pravne radnje.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava činjenične navode tužbe i tužbeni zahtjev navodeći kako tuženica nije poduzela nikakvu pravnu radnju prije otvaranja stečajnog postupka kojom bi se remetilo pravo na ujednačeno namirenje stečajnih vjerovnika, odnosno kojima bi se pojedini stečajni vjerovnici stavili u povoljniji položaj, da se pozivanje tužitelja na čl. 202. Stečajnog zakona također ukazuje neosnovanim jer je tužba usmjerena na tuženicu, a ne dužnika, da tuženica osporava pasivnu legitimaciju jer da je ovdje tužena vjerovnik, a ne dužnik, te da je za primjenu toga članka odlučno je li druga strana, a ne vjerovnik koji je u ovom slučaju tužena, u vrijeme poduzimanja radnje znala za namjeru dužnika te znala da dužniku prijeti nesposobnost za plaćanje i da se radnjom oštećuju vjerovnici, da tuženica nije znala niti mogla znati da će nad tužiteljem biti otvoren stečajni postupak, da istoj u vrijeme sklapanja Ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike s obzirom na to da ovom radnjom nisu oštećeni vjerovnici, a niti je to bila namjera dužnika, da u konkretnom slučaju ne dolazi u primjenu čl. 203. Stečajnog zakona jer tužitelj nije dokazao da bi predmetnim Ugovorom stečajni vjerovnici bili izravno oštećeni s obzirom na to da tada nije bio niti otvoren stečajni postupak pa vjerovnici nisu niti postojali, da nisu ostvarene pretpostavke za pobijanje pravne radnje iz čl. 202. st. 1. i st. 3. Stečajnog zakona, kao i da je tužba proturječna sama sebi s obzirom na to da tužitelj s jedne strane navodi kako se radi o naplatnom ugovoru, dok s druge strane navodi kako se radi o radnji bez naknade.

3. Tužitelj je u podnesku od 11. siječnja 2022. predložio da se radi utvrđenja tržišne vrijednosti navedenog parkirnog prostora službenim putem pribave podaci Porezne uprave o prosječnoj cijeni jednog m² parkirnog mjesta na navedenom području u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine i izvođenje dokaza građevinskim vještačenjem. Ujedno je dostavio izvješće stečajnog upravitelja iz kojega proizlazi da knjigovodstvena vrijednost imovine tužitelja kao dužnika iznosi 12.389.862,00 kn, dok obveze iznose 135.446.520,93 kn, izvadak iz Očevidnika FINE iz kojega proizlazi da je tužitelj na dan sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine bio nesposoban za plaćanje i prijedlog za otvaranje stečajnog postupka koji je podnesen 29. ožujka 2016.

4. U dokaznom postupku sud je pročitao izvadak iz sudskog registra za tužitelja (list 7 i 8 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine (list 9 do 12 spisa), povijesni izvadak iz zemljišne knjige (list 13 do 16 spisa), ispis podataka iz sudskog registra (list 17 spisa), djelomični izvadak iz sudskog registra za društvo SG FOS d.o.o. (list 18 i 19 spisa), djelomični izvadak iz sudskog registra za društvo SG KRISTALI 1978 d.o.o. (list 20 i 21 spisa), Ugovor o ustupu tražbina (list 22 do 24 spisa), Prvi aneks Ugovoru o ustupu tražbina (list 25 i 26 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-3048/2016-106 (list 27 do 30 spisa), izvješće stečajnog upravitelja od 5.2.2019.g. (list 47 do 55 spisa), ispis iz Očevidnika o danima insolventnosti (list 56 do 66 spisa), prijedlog vjerovnika za otvaranje stečajnog postupka (list 67 i 68 spisa), potvrda Zagrebačke banke d.d. o provedenom nalogu za plaćanje (list 71 spisa), rješenje Ministarstva financija od

24.02.2020.g. (list 72 do 74 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-3048/16-43 (list 91 do 94 spisa), Ugovor o kupoprodaji nekretnine od 11.3.2004. (list 95 do 99 spisa), rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu br. St-3048/16-17 (list 100 do 102 spisa), izvještaj privremenog stečajnog upravitelja o gospodarskom položaju dužnika (list 103 do 105 spisa), ispis osoba iz vlasničke strukture zadruge Stanograd (list 122 spisa), izvješće stečajnog upravitelja o tijeku stečajnog postupka i stanju stečajne mase od (list 129 do 132 spisa i list 147 do 150 spisa), dopis Porezne uprave od 16.12.2022.g. (list 138 spisa), ispis iz stečajne liste HNB-a na dan 3.5.2018.g. (list 141 spisa) te je izveden dokaz saslušanjem svjedoka Zvonimira Škegre (list 154 spisa). Sud na prijedlog tužitelja nije izveo dokaz građevinskim vještačenjem tržišne vrijednosti parkirnog prostora u vrijeme poduzimanja pobijane radnje jer tužitelj zbog teške financijske situacije i nedostatka sredstava nije platio predujam za građevinsko vještačenje, a tuženik koji se tom dokaznom prijedlogu tužitelja najprije pridružio, naknadno je od toga dokaza odustao. Sud nije izveo dokaz uvidom u ovosudni spis St-3048/16 jer je tužitelj od toga dokaza odustao, kao niti dokaz saslušanjem tuženice kao stranke u svrhu dokazivanja jer je tuženica od toga dokaza odustala.

5. Nakon savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i u njihovoj ukupnosti te na temelju rezultata cjelokupnog postupka u skladu s odredbom čl. 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, dalje: ZPP), sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

6. Predmet spora je zahtjev tužitelja za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika na temelju odredaba čl. 202. st. 1. i st. 3. (namjerno oštećenje) te čl. 203. Stečajnog zakona (pravne radnje bez naknade ili uz neznatnu naknadu) („Narodne novine“, br. 71/2015, 104/2017, 36/2022).

7. Najprije se ističe da je sud raspravnim rješenjem od 22. travnja 2022. s obzirom na tuženikov prigovor previsoko označene vrijednosti predmeta spora koja obrazlaže iznosom ugovorene kupoprodajne cijene u kunsnoj protuvrijednosti 3.000,00 EUR, istu odredio sukladno čl. 40. st. 2. i st. 3. ZPP-a u iznosu od 75.000,00 kn jer se tužbeni zahtjev ne odnosi na novčanu svotu, slijedom čega je mjerodavna vrijednost predmeta spora koju je tužitelj u tužbi naznačio u iznosu od 75.000,00 kn, pri čemu sud utvrđuje da se zbog tako označene vrijednosti predmeta spora ne postavlja pitanje stvarne nadležnosti, sastava suda, vrste postupka, ovlaštenja na zastupanje ili prava na naknadu troškova postupka.

8. U postupku nisu bile sporne sljedeće pravno odlučne činjenice:

- da je prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad tužiteljem podnesen 29. ožujka 2016.,
- da je ovosudnim rješenjem br. St-3048/2016 od 6. prosinca 2017. određena mjera osiguranja imenovanjem privremenog stečajnog upravitelja,
- da je Ugovor o kupoprodaji nekretnine - parkirnog prostora između tužitelja kao prodavatelja i tuženice kao kupca sklopljen dana 3. svibnja 2018.,
- da je na strani tužitelja kao prodavatelja u vrijeme sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. svibnja 2018. nastupao zastupnik po zakonu Zvonimir Škegro koji je suprug tuženice kao kupca iz tog Ugovora,
- da je tuženica odmah po sklapanju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. svibnja 2018. stupila u posjed parkirnog mjesta u kojem se i danas nalazi,

- da je tuženica na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. svibnja 2008. koji je sadržavao tabularnu izjavu, 28. svibnja 2018. podnijela prijedlog za uknjižbu prava vlasništva (Z-30576/2018),
- da je na dan sklapanja Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 3. svibnja 2018. tužitelj bio nesposoban za plaćanje jer je blokada njegova računa trajala dulje od 60 dana,
- da je stečajni postupak nad tužiteljem otvoren ovosudnim rješenjem br. St-3048/16 od 22. studenoga 2018.,
- da je tuženica tek nakon pokretanja ovoga spora, 13. siječnja 2022., isplatila tužitelju ugovorenu kupoprodajnu cijenu prema navedenom Ugovoru o kupoprodaji nekretnine.

9. Sporno je postojanje općih pretpostavki pobijanja iz čl. 127. SZ-a i posebnih pretpostavki pobijanja propisanih odredbama čl. 202. st. 1. i st. 3. te čl. 203. SZ-a.

10. Iz odredbe čl. 127. SZ-a proizlazi da su opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika sljedeće: a) okolnost da je otvoren stečajni postupak, b) okolnost da je stečajni dužnik prije otvaranja stečaja poduzeo pravnu radnju koja može biti predmet pobijanja (prema odredbi članka 215. Stečajnog zakona, tu je radnju mogao poduzeti i nakon otvaranja stečajnog postupka), c) okolnost da se tom radnjom vjerovnici stečajnog dužnika oštećuju ili da se neki od njih pogode te d) okolnost da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.

11. Sud utvrđuje da su ispunjene sve naprijed navedene opće pretpostavke jer osim okolnosti da je otvoren stečajni postupak i da je pravna radnja poduzeta prije otvaranja stečaja, i ispunjenje preostalih dvaju općih pretpostavki nedvojbeno proizlazi iz izvješća stečajnog upravitelja. Ovo stoga jer uzimajući u obzir knjigovodstvenu vrijednost imovine tužitelja kao dužnika koja prema tom izvješću iznosi 12.389.862,00 kn, dok obveze iznose 135.446.520,93 kn, jasno proizlaze okolnosti da su vjerovnici stečajnog dužnika izravno oštećeni, jer u stečajnu masu tužitelja nije (pravovremeno) ušla odgovarajuća vrijednost nekretnine koja je bila predmet pobijane radnje, te da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.

12. Naime, iako u postupku nije izveden dokaz građevinskim vještačenjem radi utvrđenja tržišne vrijednosti parkirnog prostora u vrijeme poduzimanja pobijane pravne radnje zbog teške financijske situacije i nedostatka sredstava, sud je uvidom u dopis Porezne uprave od 16. prosinca 2022. utvrdio podatak o prosječnoj tržišnoj cijeni parkirnog mjesta na navedenoj lokaciji u vrijeme poduzimanja pobijane radnje, koja je iznosila 4.172,49 kn/m². Sud na temelju rješenja Porezne uprave od 24. veljače 2020., na koje se pozvao tuženik, nije mogao niti približno utvrditi tržišnu vrijednost navedene nekretnine, pa čak niti bilo kakve kriterije za tu procjenu, jer se radi o rezrezu poreza u odnosu na pravni posao darovanja koji je sklopljen 22. kolovoza 2017., dakle gotovo godinu dana prije sklapanja poboje pravne radnje, predmet kojega je neuknjiženo parkirno mjesto u Zagrebu, Ilica 134, za koje nije moguće utvrditi ima li ikakvu poveznicu s parkirnim prostorom koji je predmet poboje radnje o kojoj se vodi ovaj spor, pri čemu je porezno tijelo za utvrđivanje porezne osnovice uzelo usporedni podatak za nekretninu u Zagrebu, Ilica 184.

13. Ako se uzme u obzir površina parkirnog prostora koji je bio predmet pobijane radnje od 11,95 m², tada se može uzeti u obzir da je tržišna vrijednost u tom razdoblju prema

podacima Porezne uprave iznosila barem dvostruko više od kupoprodajne cijene navedene u Ugovoru o kupoprodaji nekretnine od 3. svibnja 2018. U tom smislu po ocjeni ovoga suda se ne bi moglo govoriti o neznatnoj naknadi u smislu odredbe čl. 203. SZ-a.

14. Odredbom čl. 202. st. 3. SZ-a je propisano da se naplatni ugovor sklopljen između dužnika i njemu bliske osobe može se pobijati ako se stečajni vjerovnici njime izravno oštećuju. Taj se ugovor ne može pobijati ako je sklopljen ranije od dvije godine prije podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnoga postupka ili ako druga strana dokaže da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da ošteti vjerovnike. Kako je naprijed navedeno, sud nije izveo dokaz saslušanjem tuženice kao stranke u svrhu dokazivanja jer je tuženica od tog dokaza odustala. U tom smislu tuženica, na kojoj je prema čl. 202. st. 3. SZ-a bio teret dokaza da joj u vrijeme sklapanja ugovora nije bila poznata niti joj je morala biti poznata namjera dužnika da naplatnim ugovorom ošteti vjerovnike, tu činjenicu nije dokazala, pri čemu sud posebice ima u vidu i okolnost da se tuženica smatra bliskom osobom u smislu odredaba čl. 207. st. 2. t. 2. i t. 3. SZ-a. U tom smislu sud nije povjerovao iskazu svjedoka Zvonimira Škregre koji je suprug tuženice i koji je u ime tužitelja poduzeo pobijanu pravnu radnju, u dijelu iskaza o motivu tuženice za kupnju parkirnog prostora i njezinom navodnom neznanju za namjeru dužnika da se pobijanom radnjom oštećuju vjerovnici, jer se radi o osobi koja je direktno i osobno zainteresirana za povoljan ishod ove parnice na strani tuženice.

15. Stoga je tužbeni zahtjev utvrđen osnovanim, kako u dijelu pobijanja pravne radnje stečajnog dužnika, tako i u dijelu zahtjeva za predaju posjeda nekretnine koja je bila predmet pobijane radnje, slijedom čega je odlučeno kao u točkama I. i II. izreke ove presude.

16. Tužitelju u trošak parničnog postupka valja priznati trošak sastava tužbe po Tbr. 7/1 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ br. 142/2012, 103/2014, 118/2014, 107/2015, 37/2022, 126/2022, dalje: OT) u iznosu od 1.500,00 kn, trošak sastava podneska od 11. siječnja 2022. po Tbr. 8/1 OT u iznosu od 1.500,00 kn, trošak zastupanja na ročištima 21. siječnja 2022., 22. travnja 2022., 28. listopada 2022. i 30. ožujka 2023., svima po Tbr. 9/1 OT u iznosu od 1.500,00 kn po ročištu te sastav podnesaka od 21. travnja 2022., 21. studenoga 2022. i 23. prosinca 2022., svih po Tbr. 8/3 OT u iznosu od 375,00 kn po podnesku, što zajedno iznosi 10.125,00 kn, porez na dodanu vrijednost u iznosu od 2.531,25 kn, trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 1.100,00 kn i na presudu u iznosu od 1.100,00 kn, tako da ukupan parnični trošak tužitelja iznosi 14.856,25 kn, na koji iznos tužitelju pripadaju i zatezne kamate od dana presuđenja do isplate po stopi koja se primjenjuje na odnose izvan trgovačkih ugovora, slijedom čega je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

17. Tužitelju u trošak parničnog postupka nije priznat kao potreban trošak sastava podneska od 8. listopada 2020. u iznosu od 375,00 kn jer sud taj trošak ne ocjenjuje potrebnim za vođenje parnice, nije mu priznat trošak sastava podnesaka od 21. travnja 2022. i 23. prosinca 2022., oba u preostalom zatraženom iznosu od 1.125,00 kn po podnesku jer se ne radi o obrazloženim podnescima prema Tbr. 8/1 OT, kao niti trošak ročišta za objavu presude u iznosu od 750,00 kn jer tužitelj na isto nije pristupio, što zajedno iznosi 3.375,00 kn, porez na dodanu vrijednost u iznosu od 843,75 kn, te

trošak sudske pristojbe na tužbu u preostalom zatraženom iznosu od 100,00 kn i na presudu u preostalom zatraženom iznosu od 100,00 kn, tako da ukupan nepriznati parnični trošak tužitelja iznosi 4.418,75 kn, slijedom čega je odlučeno kao u točki IV. izreke ove presude.

Zagreb, 3. svibnja 2023.

Sudac:
Sandra Rotar

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude stranke mogu podnijeti žalbu u roku od petnaest dana računajući od održavanja ročišta za objavu presude ukoliko je stranka bila uredno obaviještena o održavanju ročišta za objavu, odnosno od primitka prijepisa presude ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu presude.

Žalba se podnosi ovom sudu pismeno, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske.

Broj zapisa: **9-30858-53004**

Kontrolni broj: **02273-b33f5-a5a27**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SANDRA ROTAR, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.